

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Zelus filiorum Iacob ob raptum sororis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Num. 25. 1.

Deo dicenti: *Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis auertit iram meam à filijs Israel: quia zelo meo commotus est contra eos, et non ipse deleuerit filios Israel in zelo meo.* Quis autem fuit zelus ille Dei? *Morabatur, eo tempore, Israel in Setim, & fornicatus est populus cum filiabus Moab.* Hæc promulsis, quæ pocœnia? quis fuit zelus Dei? *Tolle cunctos Principes populi, ait ad Moysem, & suspende eos contra solem in patibulis.* Hoc Principibus euenit, fornicationem non punientibus: è populo *occisi sunt viginti quatuor millia;* ne quis dicat, nimis magnus numerus est adulterorum, ciuitas esset euacuanda; si omnes punirentur. Non excusat scelus, sed auget peccantium multitudo. Si multi delinquant, multi plectendi sunt. Numerus non creuisset, si iniurijs obstitisset magistratus: qui si se numero finit terreri, caueat, ne furorem Domini in se concitet, quem placare possit, si cum Phinees, zelo Dei, hominum flagitia extirparet. Nam quando & Israelitæ irritauerunt eum in adinventionibus suis: & multiplicata est in eis ruina, stetit Phinees, & placauit, & cessauit quassatio. Cessaret & nostra tam diuturna quassatio, si in ijs zelus hic Dei esset, quorum est in mala hominum facinora animaduerrere. Non est hæc clementia, ô Principes: Dum vos parcitis flagitiosis, totas Deus punit communitates. Cessaret quassatio, si vos paucis victimis iram eius placaretis. Parcitis vni, occiditis multos. Immo dum nocenti parcitis, occiditis innocentes.

Psal. 105. 29.

VII.

Gen. 34. 25.

Alius animus est ijs, qui Dei zelo ardent; quales fuerunt Simeon & Leui fratres Dinæ, qui ob sororis suæ raptum, Sichemitarum urbem ingressi, *interfectisq; omnibus masculis, Hemur & Sichem pariter necauerunt, tollentes Dinam de domo Sichem sororem suam.* Quibus egressis, *irruerunt super occisos ceteri filij Iacob, & depopulati sunt urbem in ultionem stupri.* Oves eorum, & armenta, & asinos cunctaq; vastantes, *qua in domibus & in agris erant: paruulos quoq; eorum, & uxores duxerunt captiuas.* Quantum apud hos odium impuritatis? Vna virgo violata est, & tota ciuitas vastata. Vnus peccauit, & omnes luerunt. Et qui peccauerat erat filius principis terræ illius: in tanto facinus alij dissimulassent: alij sororibus suis nuptias prentassent. Sed de parentis

parens, & filius à Jacob puellam postea fratribusque puellæ, in coniugium, petierunt. Denique conditionem grauissimam, & quæ religionis caput erat, impleuerunt, cum se omnes Sichimitæ, gentis ritu, circumciderent. His omnibus insuper habitis, filij Jacob omnes vrbes masculos, ipsosq; etiam principes Hemor & Sichem interfecerunt, *in ultionem stupri*. Utq; luculentior esset pœna, ipsam etiam urbem depopulati sunt; ipsas oues, ipsa armenta innocua, asinos quoque & cuncta, quæ in domibus & in agris erant, vastauerunt. Ac ne quidquam intactum relinqueretur, paruulos quoque & vxores eorum raperunt in captiuitatem. Quid nostrum sæculum fecisset? Immo quid illi ipsi olim fecissent, si non virgo è paterna domo, sed vxor aliqua è mariti toro, vel à Paride, vel ab Herode rapta fuisset? Decem annos, populum totum vindictæ impendissent. At frigida nostra ætas, facillè iudices obtulisset, qui dicerent: *Disimulemus: quid, ob mulierem vnã, turbas dabimus? præstat habere tantos principes amicos, immo affines, quàm facere hostes. Præstat malum pati, quàm multiplicari. Quid enim non posset tricarum, rixarum, immo miseriarum oriri, si hic rigide ageremus?* Hæc & similia dicunt, qui ne manifestariam quidem & compertam sagam rogo audent adiudicare, ne vnus indicio plures sint comprehendendæ; & labor crescat in reis examinandis, aut infamia criminis in familiã serpat. Hoccine est esse iudices? ita geruntur magistratus? ò iustitia, iustitia, vt dormis? ò Princeps, quàm longè abes à zelo Dei! à tuo munere? à rege illo, qui orauit? *Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis!* Pianè enim sunt verba malitiæ, non innocentia, quibus se iudex excusat à scelerum impunitate. Excusare se potest, qui ignorantia, aut fragilitate deliquit; *excusationes in peccatis*, verba sunt malitiæ, quæ duplicant culpam; immo & triplicant, si hæ ipsæ excusationes excusentur; quod complures peruersè Politici facere non erubescunt.

At priuati sæpè homines opprobrij impatientes, aut quodam zelotypiæ dolore faciunt, quod, amore iustitiæ, magistratum facere oporteret. Quot enim leguntur, adulterum, in angulo, post tapetia, vel sub lectica absconditum ac deprehen-

Ggg 2

sum

Psal. 140:4

VIII.